

ת"פ (באר שבע) 21-10-60094 - מדינת ישראל נ' יוסף אלבן

ת"פ (באר-שבע) 60094-10-21 - מדינת ישראל נ' יוסף אלבן שלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 60094-10-21

מדינת ישראל

נ ג ד

יוסף אלבן

ע"י ב"כ ע"ד הילה טל

בית משפט השלום בבאר-שבע

[10.06.2024]

כבוד השופט אריה דורני-דורון

גזר דין

ר��ע:

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו, במסגרת הסדר טיעון מיום 02/02/23, בתיקים שבគותרת כמפורט להלן:

1.1 כתוב האישום המתווך בת.פ. 60094-10-21 (להלן: "כא/1") מייחס לנאשם עבירות תקיפת סתם - לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

מעובדות כתוב האישום עולה כי ביום 19/06/06 בשעה 07:40 או בסמוך לכך, בחנות נוחות המומקמת בתחנת דלק ליד צומת גילת, תקף הנאשם את ש"ג, עובדת החנות (להלן: "המתלוונת") בכר שהעיף מעמד מוצרים שהיה בסמוך אליה, ואף רק עליה בקבוק מים שפגע בכתפה בדרך החוצה. הכל כאמור בכתב האישום המתווך.

1.2 כתוב האישום המתווך בת.פ. 14794-06-22 (להלן: "כא/2"), מייחס לו עבירות הפרעה לעובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

מעובדות כתוב האישום המתווך עולה כי ביום 22/03/21, בסמוך לשעה 18:18 חיג הרופא אל הנאשם במסגרת תורטלפוני שנקבע לו מבעוד מועד. במעמד זה, הפריע הנאשם בשיחה בכר שצעק ודרש מהרופא תרופה, אשר סירב להעניק לו את התרופה כפי שקיבל עד עכשו. הכל כאמור בכתב האישום המתווך.

תסקיר שירות המבחן :

שירות המבחן למבוגרים הגיע תסקיר בעניינו של הנאשם של הנאשם ביום 23/11/30, אשר פירט את קורותיו. ולדתו של הנאשם הייתה רווית קשיים, אם כי הנהו אדם נורטטיב המשתייך פעולה עם שירות המבחן, וכי הוא בעל סיכוי לשיקום. התסקיר קובע כי מדובר למי שעבד כמנהל עסקה בחברות שונות, חוליה סוכרת המאזון באמצעות כדרים וזריקת אוזמפיק. כן, הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

התסקיר קובע כי במצבו תסכול וחוסר אונים הנאשם עלול להתנהג באופן פוגעני. במצבים אלה הוא בעל יכולת מצומצמת לשיקול דעת וחשיבה מקדמים, ביחס לתוצאות ומשמעות מעשי. הוצע לנאשם טיפול פרטני והוא הסכים. עצם ההליך מהוה גורם מרתקע עבור הנאשם, ושירות המבחן סובר כי קיים סיכוי ממש לשיקום.

המלצתו של שירות המבחן היא שהנאשם יעבור טיפול פרטני במשך שנה תחת צו מבבחן, וכן יבצע שירות לתועלת הציבור במשך 180 שעות כמתן פיצוי לחברה. המלצה זו מהווה מסר שאינו סלחני עבור הנאשם. בהשלמה, הומלץ על ביטול הרשותה הנאשם והטלת התחייבות. זאת, בין היתר, משומש לדברי הנאשם השארת ההרשעה על כנה תמננו ממנו להמשיך לעסוק בתפקיד שבו הוא עוסק כיום.

המומנה על עבודות שירות:

2. ביום 02/05 הוגש התיאץ בפני הממונה על עבודות השירות, אשר לאחר בחינת נתוני האישים וניסיותיו האישיות של הנאשם, נמצא כי אין מניעה לקבוע כי קיימת התאמה בהתאם לחוק העונשין לפי סעיף 51(ב1), כמו כן בשאלת ההשמה לפי סעיף 51ב(ב1)(2) לחוק העונשין, הנאשם נמצא כשיר עם מגבלות לعبادות שירות. הנאשם הסכים כי ככל שכך יגזר יבצע עבודות השירות, כשבקשת הממונה היא שהטיפול של שירות המבחן יהיה בשעות אחר הצהריים.

טייעונים לעונש

3. הטיעונים לעונש נשמעו ביום 23.12.17. המאשימה שטחה טענותיה בעלפה, ואילו ההגנה הגישה את טענותיה בכתב. בנוסף לטענות שהוגשו בכתב, ההגנה חזרה על טיעוניה בעלפה במעמד הדיון.

תמצית טענות המאשימה

4. בעניינו המדווח בשני אירועים נפרדים, אשר כללו מעשי אלימות שהופנו לקורבנות שונים, שאין ביניהם קשר. כן, בהתאם להלכת ג'אבר הידועה, יש לקבוע שני מתחמים שונים שישקפו את מידת האשם של הנאשם, אשר נשקפת - בעיקר - מהעובדת שפגע בשני קורבנות שונים.

5. לעניין ת.פ. 60094-10-21 (להלן: "האירוע הראשון" בזמן):

המואשימה טוענת כי הנאשם פגע בערכו המוגן של הזכות לכבוד ולשלמות הגוף, כאשר הפגיעה היא בעוצמה לא מבוטלת. לטענותה, פוטנציאלי הנזק ממעשי הנאשם הוא גדול, שכן פגיעת הבקבוק בכתפה של המתולונת היה עלול לגרום לנזק רב. בשל פוטנציאלי הנזק האמור, מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין חודשים מסר בפועל, שניtin לרצותם בעבודות שירות, לבין 8 חודשים.

6. לענין ת.פ. 14794-06-22 (להלן: "הairoע השני" בזמן):

הנואשם פגע בערכו המוגן של הסדר הציבורי וביכולתו של איש ציבור לעבוד ללא לחץ ואיומה, העולמים לשבש את שיקול דעתו של גורם מڪצועי. לא ניתן לקבל מצב אשר על פי רופא מוסמך חשש להעניק, או שמא למונע, טיפול ממומטOLFUL על רקע שיקול דעת מעורער. החשיבות בשיקול דעת חופשי של העוסקים בדבר, ובעצמאותם, ראשונה. במאלה. בהקשר זה, יש לומר כי פוטנציאלי הנזק הכרוך ממעשה הנאשם, הלווא הוא חריגת הרופא מטופhor המדיניות. ניתן היה לדמיין מצב אשר על פי הרופא היה נכנע לצעקות הנאשם, ולבסוף מעניק לו תרופה בגיןוד לצרכי האמתים. הדבר היה פוגע הן בנואשם שקיבל טיפול רפואי שלא מתאים לו, והן ברופא אשר חרג מהסתנדרט המ מקצועי. מכל אלה, יש להעמיד את מתחם העונש ההולם באופן שיתחיל מחודש מסר ועד שישה חודשים מסר, שיוכלו וירצטו בעבודות שירות.

7. ב"כ המואשימה חזר על האמור בתסaurus שירות המבחן לעניין העונש, וטען כי הנאשם נפגש פעמי אחת עם שירות המבחן, לא עבר טיפול פרטני או טיפול במסגרת ההיליך ולא היה תחת מעקב ולמרות שמדובר בפגישה אחת וייחידה שירות המבחן ממילץ על עונש מאד מקל, תוך ביטול הרשותה. לטענת ב"כ המואשימה, וביחס לשני התיקים נשוא דינו, מדובר באירועים שהילכו על המתלוננים אימיים, דבר שהוא צריך לקבל ביטוי בתסaurus המבחן. ביחס להמלצות התסאקיר טוענת המואשימה, כי הנאשם הורשע במרץ השנה (2023), ולטענהו הנטה עדין עסק בעיסוקו ובתחומו. דהיינו הרשותה אינה מחסום להמשך עבודתו בעסק.

8. אשר לפגיעה התדמית הצפואה לנואשם, טוענת המואשימה כי הדבר יכול להיגרם גם מגורמים חיצוניים, וממילא אין מדובר בשיקול שיש להתחשב בו. טוען כי הדברים נאמרו באופן ברור בשורת פסק דין בביבמ"ש העליון, שבו ראש ובראונה הפנה להלכת "כתב" וקשר שנדרש בין סוג העבירה לבין הפגיעה הצפואה.

9. באשר לביטול הרשותה יוטעם, כי הנאשם מנהל חברת בנייה, ולא הוכח כי הרשותה תביא לכך שיפטור. טוען כי הנאשם לא הציג מסמכים באשר להיעדר האפשרות להתמודד במקרה ממשלתי בעקבות הרשותה בדיון, ועל כן לא עמד בintel להראות שייגרם לו נזק קוגניטיבי הנגזר מן הרשותה. על כן יש להוסיף, כי היו מקרים שבהם נאשמים הורשו בדיון ולאחר מכן השתתפו במכרזים ממשלתיים, כמו גם התמודדו לתפקידים ציבוריים שונים. בהקשר זה, המואשימה מפנה לרע"פ 462/18 מרדיי יוסף נ' מדינת ישראל. שם, בית המשפט העליון דחה את עתרתו של הנאשם לביטול הרשותה, הגם שגם תסכל את אפשרותו להתמודד בבחירות המועצה המקומית, כמו גם לקבלת לשלכת עורך הדין.

10. בנוסף, המאשימה מפנה [לרע"פ 5018/2018](#) אומר בזgalו נ' מדינת ישראל. שם דובר בנאש נעדך הרשות לבודמות וסטודנט לרפואה. בית המשפט העליון דחה את העתירה לביטול הרשותו, שעה שלקח סיכון אשר על פי תיווצר פגיעה בחופש העיסוק הנאש.
11. המאשימה מבקשת למקם את הנאש ברף התחתון של המתחמים המצויים. ביתר פירוט, לטענתה יש להעמיד את עונשו של הנאש על חודשיים מאסר בגין עבירות התקיפה, ובהמשך לעונש זה לקבוע חדש מאסר נסף, בגין הפרעה לעובד ציבור. יzion כי יכול שהמאסר יבוצע בעבודות שירות, ככל שההמנונה יתר זאת. לצד זאת, המאשימה מבקשת רכיב של מאסר מותנה בגין כל אירוע, פיזי לקורבנות העבריה, קנס, והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.
12. הגנה עותרת לאמצץ את המלצה שירות המבחן. בהתאם לכך, הגנה מבקשת לבטל את הרשות הנאש בדיון, לקבוע כי על הנאש לקיים צו מבחן לפחות שנה, להטיל על הנאש של"צ בהיקף של 180 שעות, ולהשיט עליו התחייבות שלא לבצע עבירה.
13. לטענתה הגנה, הרשעהتبיא לנזק בלתי הפיך ולא פרופורציונילי שייגרם לנאש, ביחס לנזק שיגרם לאינטרס הציבורי.
14. ב"כ הנאשם מבקשת להתעלם מטענות המאשימה, החורגות לטענתה מעובדות כתבי האישום המתוקנים.
15. טוען, כי הנאש הודה בביצוע המעשים המתוארים בכתב האישום, לאחר תיקון. עוד טוען, כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, המתיחס לשני האירועים נשוא כתבי האישום.
16. ביחס לנسبות הקשורות בעבירה, הגנה מפנה לכך שהנאש חולה בסכרת, וכי לא קיבל את התרפיה שהיא זקוקה לה. טוען כי נסיבות אלה מעידות על הצורך בחריגת מתחם העונש ההולם.
17. ביחס לנسبות שאין קשורות בעבירה טוען, כי הנאש אב ל-4 ילדים, נעדר עבר פלילי, אשר גדל במשפחה אמונה רווית קשיים. טוען כי הנאש מפרנס יחיד, בהיותו שכיר בחברה שספקת שירות בנייה لكم"ג. הנאש עבר קורסים מטעם מקום עבודתו, לשם שיפור הקשרתו. לצד זאת, הוצגה תעודת גמר ממשרד התעשייה ותעשייה נספת של קורס של בונה מקצועני לפיגומים. עוד הוצג תלוש שכר, לפיו הנאש עבד במקום העבודה במשך שנה וחצי. טוען, כי אם יופטור מקום עבודתו, תהיה לו בעיה למצאו מקום הכנסה חדש.
- עוד טוען, שהמעסיק של הנאש היא חברה קטנה, שזוכה בפרויקטטים של משרד הביטחון, וכי אם אינו מגיע בبوكර לאתר הבניה, אין אתר הבניה פועל.

18. באשר לביטול הרשותה, הגנה מפני לשתי אסמכאות שלטענתה רלוונטיות לעניינו:
א. הגנה מפני ל-ת"פ 27336-04-17 מדינת ישראל נ' אבידן. שם, בוטלה הרשותה של נאש נורומטיבי שתקף איש זרה וגרם לה חבלות בדמות נפיחות בראש, כאבים בצוואר, ושפשוף במפרק, לאחר בחינת חומרת העירות ונסיבותו האישיות של הנאש, בית המשפט הורה על ביטול הרשותה של הנאש, כהמלצת שירות המבחן.

ב. הגנה מפני ל-ת"פ 23764-08-12. המדובר בנסיבות עבירות של העלתה עובד ציבור, אויומים, והפרעה לשוטר בתפקיד. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מסר על תנאי לבין מסר קצר בפועל. לבסוף, בית המשפט בטל את הרשות הנאש כאשר נתן משקל לחומרת העבירה Mach Gisaa, ולנסיבות הנאש מאידך Gisaa.

19. בדבריו האחרונים לבית המשפט, הנאש מסר כי הינו לocket אחראיות על מעשיו כנגד הרופא, כי הינו מפןס יחיד, ואב לחמשה ילדים. הנאש תיאר בהרחבה על נסיבות חייו הקשות, היכולות התמודדות עם מחלת הסוכרת. הנאש סיפר כי בשל נסיבות חייו הקשות, הוא מקיד להעניק יחס חמם ואוהב לילדים. הנאש סיפר, כי מיד לאחר האירוע יצר קשר עם קורבן העבירה - הרופא - התנצל בפניו ו אמר ש מבחינתו הדבר היה טבעי.

דיון והכרעה

ายורע אחד כמה איורים?

20. בטרם נאחזז את השור בקרני, יש לתת את הדעת לכך שמדובר בשני כתבי אישום, המגוללים מסכת עובדתית שונה. הגנה טענה בסיכוןיה כי יש להגדיר מתחם עונש הולם אחד, ש כולל בתוכו את שני האירועים המתוארים בכתביו האישום. ואולם, הגנה לא צירפה הנמקה משפטית לעתירתה. על כן, ונוכח הנימוקים שיוצגו להלן, דומה כי אין מנוס מלקבוע שמדובר בשני איורים נפרדים.

הדברים האמורים נשענים על הלכת ג'ابر, שבה נקבעו המבחנים שיש להפעיל כדי לבדוק האם מדובר ב- "איור אחד" או שמא "כמה איורים". הנפקות להבנה זו מצוייה במספר מתחמי העונש שיקבעו, ובאופן שבית המשפט ירכיב את מעשיו של הנאש על אותם מתחמי עונשה. אם כן, הלכת ג'ابر הולידה שתי גישות שעל בסיסן נקבעים מספר האירועים שהתחוללו. הגישה הראשונה, שנקבעה על ידי כבוד השופט (בדימוס) דנצינגר, קובעת כי יש לבחון האם העבירות בוצעו ברצף ובנסיבות יחסית של זמן ומקום, או שמא בוצעו כמכלול אחד שמאופיין במחשבה פלילתית אחת. לעומת זאת, הגישה השנייה שנקבעה על ידי כבוד השופט ברק ארץ, סוברת כי יש לבחון את הקשר ההדוק בין העבירות. על פי גישה זו, גם אם העבירות לא בוצעו בסמיכות של זמן ומקום, לא ניתן יהיה לקבוע כי מדובר באירוע אחד.

בעניינו, אין מדובר באירועים שהתרחשו בסמיכות של זמן או מקום, ודומה כי אין לייחס להם מחשبة פלילית משותפת. בכל אחד מן האירועים הנאשם איבד את קור רוחו, ונוהג בצוරה שלוחת רשן כלפי קורבנוטיו. עניין זה חשוב לצוין כי קורבנוטיו אינם קשורים אחד לשני, והכרה בנזקים של כל אחד מהם מצדיקה את הקמה של שני מתחמי עונישה נפרדים. גם שאותן הפעולות בה קט הנאשם בכל אחד מן האירועים הוא דומה, אין הדבר מצדיק את הכללתם כמסכת עובדתית יחידה.

מתחמי העונש ההולם

21. נראה כי הצדדים אינם חולקים ביחס לסוג הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממשי הנאשם, ביחס לשתי הערים. גדר המחלוקת שבין הצדדים מונחת במידת הפגיעה שבאותם עריכים המוגנים, והיא נגזרת מניסיבות המקרה המשניות. מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים רלוונטית לקביעת מתחם העונש ההולם, ואף יותר שאת לשאלת ביטול הרשותה. זאת, בהתאם לעיקרון הילימה שמהווה את העיקרון המרכזי והmóvel בענישה, אשר מעלה על נס את ערך הגמול.

ביחס לשאלת ביטול הרשותה יש להוסיף, כי גם אם בית המשפט קבע כי יש להימנע מהרשעת הנאשם, אין הוא משתחרר מככבי החוק, הדורשים לחת את הדעת על עיקרון הילימה ואל מתחם העונש ההולם הנגזר ממנו. המלומדים רבין וואקי עמדו על כך בספרם "הענישה הפלילית", וככלשווים:

"אי הרשותה אינה עונש... השיקול העיקרי המנחה את בית המשפט בהחלטה שלא להרשיע את הנאשם הוא יחס בלתי מיידי בין התועלת שבהרשעת הנאשם לבין הנזק שעתיד להיגרם לו כתוצאה מכך. שיקול זה אינו חלק ממערך השיקולים המנחה את השופט בקביעת מתחם העונש ההולם... בהחלטתו להימנע מהרשעה, חייב ליתן דעתו על העיקרון המנחה ועל שאר העקרונות הקבועים בחוק. ככל שמעשה העבירה חמור יותר, וככל שמידת אשמו של הנאשם הרבה יותר, כך החשיבות של הטלת עונש שAVIS לנאים כगמלו לפី עיקרון הילימה גוברת גם היא. על כן יש להוסיף את העובדה שהכרעה של אי הרשותה כובלת את בית המשפט לגזרת עונשים מסוימים בלבד - כגון שירות לتواصل הציבור או התching'בות להימנע מביצוע עבירה - ומונעת ממנה להטיל עונשי מאסר או קנס. בכך ניתן לזהות קיום של יחס תלוות בין ה הכרעה בדבר אי הרשותה להכרעה בדבר קביעת מתחם ההולם" (יורם רבין, ייב וואקי, "הענישה הפלילית", כרך ג', פרק 3, עמ' 48, 2022) [הדגשות לא במקור - א.ד.]

מתחם העונש ההולם לאירוע הראשון - כ/א. 1.

22. מעשי הנאשם גרמו לפגיעה בזכותו לכבוד ובזכות שלמות הגוף, המהווים את העריכים המרכזיים שיושבים בלביה של העבירה. מעבר לכך, בעבור התקיפה הבסיסית יש לתת את הדעת לפוטנציאלי הנזק שכרוך בביצועה, בגין העבירות התקיפה התוצאתית, הדנות בנזקים קונקרטיים שנגרמו כתוצאה מביצוע העבירה. כאמור, אין

צדדים חולקים ביחס לערכיהם שנפגעו, אלא ביחס למידת הפגיעה שנוצרה - ועל כן עומד CUT.

23. כיצד, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים נגזרת מהתוצאות הקשורות בעבירה, אשר בהן יש ללמוד על מידת האשם של הנאשם. במקרה שלפנינו יש לתת את הדעת לניסיבות שלhalbן, אשר מצביעות על מידת פגיעה נמוכה:

א. דומה כי אין מדובר באירוע שבו הנאשם תכנן את מעשיו, אלא ביצע אותה "בעידנא דrichtcha". מצד אחד, יש לגנות את התחומות המציג שפירינה את ביצוע העבירה, צו שלולה להוביל להタルחותם של אירועים, וכיוצא בכך לגורם לנזקים חמורים מאוד. מן הצד השני, קשה ליחס רובד נוספת של חומרה להיעדר תכנון, במיוחד בנסיבות של פלפניו - בהן לא נגרם נזק פיזי למי מהצדדים.

ב. על פי כתבי האישום, הנאשם "העיף" מעד מוצרים שהוא בסמוך למחלונת, ואף זרק עליה בקבוק מים בדרכו החוצה מן החנות. שני מעשים אלה מගלים פוטנציאלי נזק שאינו מבוטל. דברים אלו נשענים על האפשרות השונות שבהן האירוע יכול היה להסתיים, ולמשל: פגיעה מעד המוצרים במחלונת, ופגיעה הבקבוק שהושלך בראשה של המתלוננת או חלק גוף רגש אחר. אני סבור כי נסיבות אלה מלמדות על פוטנציאלי נזק המחייב את אשמו של הנאשם.

ג. לא הונחה בפני בית המשפט כל אינדיקציה של מילדת עלי היעדר יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עשה, את הפסול במעשייו ואת המשמעות הנגזרת מהן. על אף יש להוסף, כי הנאשם יכול היה להימנע מהמעשה ביתר קלות - בכך שהוא שומר על איפוק, כיון האנשים הנורומיים בחברה.

24. מדיניות הענישה הנוגעת לביצוע עבירה התקיפה הבסיסית נעה במנעד רחב, והוא משתנה בהתאם לנסיבות הספציפיות שקיימות בכל תיק ותיק. ראו למשל את האסמכתאות הבאות:
א. **ת"פ (ו-מ) 27076-12-21 מדינת ישראל נ' מואיד ابو מיאלה** (פורסם ב-24.5.2017 במאגר נבו): הנאשם הורשע על פי הודהתו ביצוע עבירה של תקיפה סתם. מכתב הנאשם עולה כי במסגרת ויכוח שהתגלו בכਬיש בין הנאשם לבין המתלונן, הנאשם אמר למחלון כי "זין אותו" ושיצא מהרכב. בתגובה, המתלונן יצא מן הרכב והתקרב אל הנאשם. החלו השניים לדוחוף זה את זה ולהכות אחד את השני באמצעות אגרופים ובעיטות. כל זאת, עד שהמתלונן נפל ארץ והנ帀ה היכה אותו במכת אגרוף בראש. בהמשך, המתלונן דחף את האופנוו של הנאשם עד שהוא נפל. כתוצאה מהאירועים לנ帀ה או של"צ לבן 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. לבסוף, הושטו על הנאשם מאסר לנען בין מאסר מותנה או של"צ לבן 6 שעות שירות לתועלת הציבור, והתחייבות כספית בסך 5,000 ₪ שלא לעbor עבירות אלימות.

ב. ת"פ (שלום ב"ש) 65254-08-21 מדינת ישראל נ' פיראנס נאסר (פורסם ב-24.6.2016 במאגר נבו): המדבר בתיק שנדון לפני מותב זה. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו, בביצוע עבירה של תקיפה סתם. בהתאם לעובדות כתוב האישום, הנאשם שימש מורה בבית ספר בו למדו תלמידים קטינים. באחד מן הימים, שהו המתלון ותלמיד נוסף נספ במסדרות בית הספר. במעמד זה, הנאשם תקף את המתלון בכך שאח兹 בצווארו בחזקה, אחז בידו בחזקה, ודח אוטו לכיוון הכיתה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה לבן מס' אחד בפועל, שיכול וירוץ בעבודות שירות. לבסוף, הושטו על הנאשם רכיבים הכלולים מאסר על תנאי, צו של"צ, והתחייבות שלא לעור עבירות אלימות בסך 4,000 ₪. במקהה זה הנאשם פסק לשמש כמורה ולמעשה נעש בעזיבתו לאזרז הצפון שם החל לעבוד בתחום הבניה.

ג. ת"פ 23-02-13450 (שלום באר שבע) מדינת ישראל נ' איימאן קיעאן (פורסם ב-24.1.2013 במאגר נבו): הנאשם הורשע לפי הודהתו בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. על פי כתוב האישום, הנאשם נכנס יחד עם בנו למרכול הממוקם במרכז מסחרי בבאר שבע. כאשר ביקש להכנס למרכול, המאבטח (המתלון), כי עליו לעוטות מסכה עבור כניסה לחנות. בתגובה השיב הנאשם "אל תדבר אליו ככה, מי אתה בכלל?", ובהמשך ניגש אליו ותקף אותו בכך שדחק אותו באמצעות ידיו בצווארו, וכן הכה בו באמצעות ידו בצד שמאל של פניו. בהמשך לכך, ולאחר שאנשיים הפרידו בין הצדדים, הנאשם אמר על המתלון באומרו "אני אזין אותך". בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נع בין ענישה צופה פni עד לבני תשעה חודשים מאסר. לבסוף, הושת על הנאשם מאסר על תנאי, כמו גם רכיבי פיצוי והתחייבות להימנע מביצוע עבירה תקיפה ואיומים. בעניין זה יouterם כי הגם שמדובר במסכת בעבודות הטומנת בחובה ביצוע של 2 עבירות, כאמור תקיפה סתם ואיומים, דומה כי נסיבות המקהה הולמות את עניינו. על כן, ניתן להקש מסמכתא זו למקהה שבפני.

25. מכל אלה יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם לאיירע הראשון צריך לנوع בין ענישה הצופה פni עד לבן מס' חודשים מאסר בפועל שיכול וירוץ בעבודות שירות. במסגרת מתחם זה, יש להכליל רכיבי ענישה נוספים שיופיעו בסוף הדבר.

מתחם העונש ההולם לאיירע השני - כ/א

26. מעשי הנאשם מהווים פגעה בעובד ציבור, והעלבתו עליה כדי פגעה כפולה. הפגיעה הראשונה, ברגשותו של עובד הציבור עצמו, ובמוטיבציה שלו להעניק שירות לאזרח. לעומת זאת הפגיעה השנייה, שהינה עקיפה בדמותה, מהווה תמרץ שלילי לעובדי הציבור להעניק שירות בעל לאזרח, אשר אינם מבוססים על רגשות שלUCH, לחץ או אימה. על הפגיעה בערכיים אלה, יפים הם הדברים שנכתבו ב-רע"פ 5579/10 קרייה נ' מדינת ישראל:

"חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגעה שכזו צריכה להיתקל בקרקע ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדרו אלימות מסווג זה במהירות האפשרית. כאמור אל מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברותנו הדמוקרטיות יש לנ��וט בענישה מרתתעה. הציבור נתן את מבטו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "ותובת הציבור מחיבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מושך וללא פחד ... מותוקפנים ומאיימים. لكن הכרה להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו ויראו".

27. מתוך הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, אשר יפורטו لكمן, ניתן ללמידה כי מידת הפגיעה בערכיים המוגנים הינה נמוכה:

- א. העלבת עובד הציבור בנסיבות של פניה התבטאה בכך שהנאשם "הפריע" בשיחה ודרש מן הרופא ליתן לו את התרופפה שאורה הוא כבר נוטל. דבריו של הנאשם נאמרו תוך כדי צעקות.
- ב. הנאשם ביצע את העבירה במסגרת תור טלפון. הינו, הנאשם לא היה בסמוך למTELון בעת שהעליבו. אני סבור כי המהלך הפיזי שאפיין את התקשרות זו מוריידה מחומרת אשמהו של הנאשם. הדברים נשענים על העבודה אשר על פייה הרגשות של מורה ופחד מטעמות כאשר מדובר בהתקלות פיזית וכן, נוכח האפשרות הנמוכה להסלמה של האירוע. חשוב לציין, כי אין בקבעה זו כדי לומר שמעשי הנאשם תקינים, אלא להצביע על הפער שבין ביצוע העבירה הנדונה בסמיכות פיזית למTELון, לבין ביצוע העבירה במהלך מן המTELון.
- ג. פוטנציאלי הנזק שנגרם מביצוע העבירה מונח בחשש ולפיו נציג החוק לא יכולו למלא את תפקידם כראוי. חשוב לציין כי במקרה של פניה, המTELון לא שעה לדרישתו של הנאשם, ועל כן לא גרם נזק קונקרטי בדמות חריגה מהסטנדרט המקובל. בהקשר לנסיבת המתוארת בסעיף א', אני סבור כי המהלך הפיזי שאפיין את התקשרות סיע לעובד הציבור "לעמדו על שלו" ולבצע את תפקידו כנדרש.
- ד. הסיבות שבגין הנאשם ביצעו את העבירה, מונחות - בעיקר - במצבו הרפואי. דומה כי מחלוקת הסוכרת שבה הנאשם לוקה, מצריכה ניתילת תרופות שונות ומגוונות.ברי כי אין הנאשם מוסמך לבחירת תרופותיו, ומובן כי אין הוא רשאי להשיג על דעתו של הרופא המוסמך, ויחד עם זאת ניתן להבין את מקור מעשיו: הנאשם נטל תרופה מסוימת עד יום ביצוע העבירה, אשר עמה הוא ביקש להמשיך להמשיך. יכול שמעשו נבעו מחששות כאלה ואחרים, הנוגעים בשינוי התרופה אותה הוא נוטל. ואולם, זה המקום לומר כי האמפתיה שבית המשפט מביע לנסיבות אלה אין עולות כדי סימפתיה: הבנה איננה קבלה.
28. מדיניות הענישה ביצוע עבירה של העלבת עובד ציבור משנתה מקרים למקורה, ועל פי רוב מהוותמן " Hebira משנית" ל-" Hebira העיקרית". לאvr הדבר בענייני, לאור הקביעה ולפיה האירוע השני עולה כדי אי-יעור נפרד, אשר מצדיק הקמת מתחם עונש הולם נפרד. בית המשפט התקשה בلمצוא אסמכתאות הנוגעות לביצוע עבירה לפי סעיף 28 לחוק העונשין גרידא, וכן יש להתייחס לאסמכתאות שלhalten תוך התחשבות בשינויים המתחייבים:
- א. רע"פ 3501/17 ירחי מרדי' י' מדינת ישראל (פורסם ב-25.12.17 במאגר נבו). לאחר ניהול הוכחות, הוגש המבקש ביצוע עבירות העלבת עובד ציבור. דובר על מסכת עלבונות שהטיח בשטר, דוגמת "שיהיה לך סרטן", "שתישרפו בגיהנום", "יודו נאצים" - והכל על רקע דו"ח תנוועה שנרשמה לחובתו. בית המשפט גזר את עונשו לחודשים מסר על תנאי, ערעוורו לבית המשפט המחויז נדחה, וכך גם בבקשת הרשות לערער.

מקרה זה توأم את נסיבותינו, במובן שבו הנאשם הורשע בגין עבירה זו בלבד. מעבר לכך, המקרה הינו חמוץ - בכמה רמות - מהמקרה שבפני. זאת, תוך שימת על תוכן האמירות שנאמרו, על הקרבה הפיזית שבין הנאשם למTELON, וכן חסכנותם שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה.

ב. בע"פ 4559/19 חיים ברק כהן נ' מדינת ישראל (פורסם ב-19.7.10). לאחר ניהול הוכחות, הורשע המבוקש בגין עבירות של העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. מדובר על מי שפורסם על פניו תקופת של מעלה משנה רשומות וסרטונים בגיןו של המTELON, באותה עת רכץ מודיעין במשטרה. הפרטומים גרמו לבלהה ודאגה בקשר בני משפחתו של המTELON, אף שהביאו לכך שסוג כישוט מאויים ותוגברה האבטחה סבבו וסביר משפטו. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין מסר על תנאי לבין מסר חדש מסר שניתן לרצות בעבודות שירות, וזאת על המבוקש 300 שעות של"צ, ועודשים נלוויים. ערעורו לבית המשפט המוחזק נדחה (וכך גם ערעור המדינה), תוך שנספק כי העונש שנגזר על המבוקש מקל עימיו, זאת בין היתר בשם לב לשיטתיות המעשים, התכוון שקדם להם והנזק שנגרם לעובד הציבור ולשירות הציבור. התביעה לרשوت ערעור נדחתה אף היא.

מקרה זה توأم את נסיבות המקרה, באופן שבו העלבת עובד הציבור בוצעה מרחוק. יציין, כי מקרה זה הינו חמוץ בעקבותים מן המקרה שבפני. זאת, משום ההיתכנות של הפרסומים שפורסמו בגיןו של המTELON לפגוע ביכולתו לבצע את תפקידו. דומה כי בתיק שלפני היתכנות זו נמוכה - עד מאד - והדבר מקבל משנה תוקף וכן סיירובו של המTELON לספק לנאים את התוצאות שדרש.

29. נוכח האמור לעיל, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לנوع בין עונשה צופה פני עתיד בצירוף של"צ לבין מספר חדש מסר שיכל שיופיע מבוצעים בעבודות שירות לצד רכיבי עונשה נלוויים.

שאלת ביטול הרשותה
משהוchein ביצוע עבירה הכלל המשפטי בשיטتنا הוא כלל של הרשעה. סטייה מכלל זה תעשה רק במקרים יוצאי דופן. בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל נב(3) 337 (1997) בית-המשפט העליון עמד על הכלל החל על שאלת הרשותה וקבע שני תנאים מצטברים:

"בפסקיתנו נקבע, כי המבחן לא הרשעתה הינו חריג לכלל, שכן משחוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי-דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאים מן הרשותה לבין חומרתה של העבירה".

ובמהרש:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אףו בהצבר שני גורמים: ראשית, על הרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ו שנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרא המסויים על הרשעה בעלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל."

ובענין ע"פ 12/8528 אלירן צפורה נ' מדינת ישראל (ນבו 03.03.2013) :

"על בית המשפט לבחון, בראש ובראונה, את השאלה האם סוג העבירה וטיבה, על רקע הנסיבות הקונקרטיות של המקרא, מאפשרים להימנע מהרשעה. בשלב השני, יש להידרש לשאלת, האם עצם הרשעה עלול לפגוע "פגיעה חמורה" בשיקומו או בעטידו של הנאשם. עוד נקבע, כי בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העולם להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי-קונקרטי, ואין להידרש לאפשרויות תיאורתיות, על פייה עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעtid".

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 20-07-66903 טאופיק ابو מדיעם נ' מדינת ישראל (ນבו 30.12.2020) (להלן: "ענין ابو מדיעם"), בו נקבע (בדעת רוב):

"מקובלת עלי" טענה ב"כ המערער, התואמת את ההלכה הפטוקה, לפיה בין הבדיקות הללו מתקיימת מען "מקבילות כוחות", במובן זה שככל שמעשה העבירה חמור יותר, נדרש הנאשם להוכיח פגיעה קונקרטית ולא היא די בתרחיש תאורי או אף בהוכחת מידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי. מנגד, ככל שמעשה העבירה קל יותר, אפשר כי בית המשפט ייטה להסתפק בהוכחת פגעה כללית יותר. אין צורך לומר כי בחינת היחס שבין הבדיקות אלו תעשה רק מקום בו ישתקנע בית המשפט כי סוג העבירה, על נסיבותה, מאפשר לוותר על הרשעה מבלי שהיא בכך כדי לפגוע פגעה חמורה באינטרס הציבורי".

ב-המשפט המחוזי סיכם בענין ابو מדיעם את השיקולים שעל בית המשפט לבחון, עת שוקל אם להרשות הנאשם שבפניו, והם:

"טיבו של מעשה העבירה שביצעו המערער בנסיבותיו, לרבות הממד האקרים הנלווה לכך; הودאותו בפני שירות המבחן ובבית המשפט בביצוע העבירה; הבעת החורתה מצד זו; גילו הצעיר באופן ייחסי בעת ביצוע העבירה; העדר עברו הפלילי; הסיכוי הנמוך להישנות התנהגות עוברת חוק מצד זו; העובדה כי מעשה העבירה אינו משקף את אורתו חיו עובר לביצוע העבירה ולאחריה כי אם התנהגות מקרים; חלוף הזמן בינו לבין; עמדת שירות המבחן המבatta קווישיות נורמטיביים של המערער, וכן הנזק המשמעותי הצפוי לו מהרשעה"

1. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 21-12-27326 יצחק קיזר נ' מדינת ישראל (ນבו 09.03.2022) (להלן: "ענין קיזר") בית-המשפט הפנה לענין ابو מדיעם :

"ניתן גם בעבירה שכזו להיעזר במקבילות כוחות: ככל שעוצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים גבוההה, כך ידרשו נימוקים אישיים משמעותיים ביותר ומטבע הדברים יקשה על ההגנה להוכיח כי הפגיעה הנובעת מההרשעה אינה מידתית. מנגד, על הקיצה השני של המידרג, ככל שעוצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים גבוההה, כי אז יוכל יותר להניח תשתיית להראות כי הפגיעה כתוצאה מההרשעה אינה מדתית ופחות ידרש העושה להצביע על נזקים קונקרטיים וכיול ונימוקים יהיה להסתפק בהוכחת פגעה כללית יותר [השו: עפ"ג (ב"ש) 20-07-66903abo מדיעם נ' מדינת ישראל [פורסם ב-30.8.2015]].

בענין זה נפסק על ידי הרכב בראשות כב' הנשיאה צ' וככ' השופטים ואגו וספרר-בעפ"ג (ב"ש) 09-09-6700-15-03-24457 (3.3.10) (להלן: ענין אלזם), דברים הרלוונטיים גם לענינו, הגם שנפסקו בעבירות אחרות מלאו

שלפניהם:

"אין אנו מכירים מקומות עבודה בשירות הציבורי שבהם הרשעה אוטומטית מביאה לשיללת המועמדות או פסילתה,

להיפך..., נעשית בדיקה ובחינה של כל מקרה וחותם הוא מה העבירה ומה נסיבותה ולא עצם הרשעה או

העדרה"

זאת ועוד, ככל שצדדים שעם עובד הנאשם רשאים על-פי דין לדרש מה הנאשם להציג גילוין רישומו הפלילי, אזי נוכח אופי העבירה וככל שהה הנאשם אכן מבצע עבודות עבור גופים ציבוריים בכלל ומשרד הביטחון בפרט - מן הראו' של א' להסתיר מעשי הנאשם מאותם גופים המתקשרים עמו בהסכמים, כאשר כפי שנקבע בפסק הדין בענין אלוז' - לא עצם הרשעה או אי-ההרשעה צריכה לעמוד נגד עיני המתקשרים עם הנאשם, אלא המעשים עצמם.

ב-ענין אלוז' קבעה כב' הנשיאה נאור, כי אין מקום להורות על ביטול הרשעה "על אף המחר האיש שהמבקש עשו' לשלם" והגמ' ש"המבקש הצבע על הפגיעה האפשרית שעלולה להיגרם לו מהרשעתו".

לנוכח טיב העבירות שיש בהן פרץ בלתי נשלט של אלימות, ניתוח אופיו של הנאשם על ידי TASKEIR המבחן, הוצרך בהרחתת היחיד והרבנים דווקא בשל אלו בהפרעה לעובד בתחום הרפואה והפגיעה הבלתי נשלטת במוכרת, חומרת העבירות השתיים המלמדות על חובת הטיפול השיקומי טיפול ובוטחה לעתיד במאסר מותנה בהתאם לניתוח הסיכון הנשקף, קנס פיצוי והתחייבות ועוד ומנגד יכולתו לאזן מבל' לפגוע יתר על המידה ברכיבי הענישה גם לאחר הרשעה,

הרini מורה בזהה על הוורתה הרשעה על כנה .

עובדיה במוסדות ציבוריים, מח'יבת כפל'ים, עבירות אלימות יש להן מחיר . הגם שלא מוכח די מלבד אמרה בעלמא , הרשעה בתיק זה היא ביטוי הכרחי לפגיעה בערכיהם המוגנים בהם פגע הנאשם.

קובעת העונש המתאים בגדרי המתחם 30. משומש שקבועתי כי הרשעה על כנה , והUBEIROT שבוצעו מקומות שני מתחמי ענישה נפרדים, קצבתי כל עונש בפרט וצברתתי אותם ייחודי, כמציאות המחוקק.

31. בגישה העונש המתאים לנאים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובlıklarיים פרטניים, שאינם קשורים בניסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפני מן הראו' למת את הדעת לנסיבות הבאות: א. מחד גיסא, יש לתת את הדעת על כך שהה甯גט נעדר עבר פלילי. מאידך גיסא, יש ללקחת בחשבון את העבודה אשר על פיה הנאשם ביצע שתי עבירות המאופינות ב-"איבוד העשונות".

ב. הנאשם הודה בכתב האישום ולקח אחריות על מעשיו.

ג. לפי TASKEIR המבחן, דומה כי ישנו סיכוי גדול אשר על פיו הנאשם ישתקם, אם כי אין בטוחה לכך.

ד. נלקח בחשבון כי עונש של מאסר בפועל, או החלופין רצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, תהווה פגיעה ממשמעותית במשפחהו של הנאשם, שבה הוא המפrens היחיד. אין לנתק רצף עבודותו של הנאשם וסיכון יציבותו הכלכלית.

ה. הנאשם מסר בדבריו האחרונים כי התקשר לרופא והתנצל בפניו על שעה. בית המשפט רואה זאת כמא Mitsim
לתיקון אחד מן תוכנות העבירה שאליה גרם.

ו. נלקחה בחשבון העובדה ולפיה הנאשם מהוות בORG מרכז' בגלגלי החברה שבה הוא עובד, וכיוצא בזה את האינטראס
הציבורי התומך בהשארתו במוגל תומר - הן תעסוקתית והן משפחתי.

ז. חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה הראשונה - בשנת 2019 - ומנגד עבירה נוספת נסافت בשנת 2022.

ח. נתתי משקל לניסיונות לקולא ועיקרן, שהשלכות מסר על יציבות פרנסתו של הנאשם יותר שיקולי השיקום, והניסיונות
שמחייבות עונש צופה פנוי עתיד מבלי לפגוע בו ובוואו יתר על המידה בחלוף השנים וניסיונות החיים של הנאשם וכל
השיקולים שלא עמדו לשאלת אי הרשותה אך יעדמו לטענה האיזון לטענה העונשית הנכונה.

32. מכל אלה, יש להעמיד את עונשו של הנאשם בתחרית המתחלמים שנקבעו לעיל, ושל חישובם במצבם יחד עם
הmarsh תוכנית השיקום, ביקשתי לקבוע עונש שיש בו בטוחה לעתיד התחשבות בחלו"ז הזמן ההודאה העדר עבר פלילי
ובכל נימוקי השיקום בעבר, מבלי לגרום הרס וזעזוע היציבות בהווה הכלכלי משפחתי בניסיונות טיב העברות ודרגתן.

33. בית המשפט העדיף תחת עבדות השירות בנאשם נעדר עבר פלילי שנדרש טיפול במסגרת השיקום, את יתרונות
השל"ז ומתווה השיקום מבלי לגראן בשאר רכבי הענישה המשמעותיים וב└בד שלא תיפגע ממשמעותית יציבותו
הכלכליות של הנאשם על כל השכלותיה.

סוף דבר:

34. לאחר ש שקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, והחלטתי להותר את הרשות הנאשם על כנה הריני גוזר על
הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו של"ז בהיקף של 220 שעות. הנאשם יבצע את צו של"ז במשך שנה בהתאם לתוכנית שיגיש שירות המבחן
لتיק בית המשפט תוך 30 יום. אם לא יפעיל הנאשם בהתאם להוראות שירות המבחן רשאי בית המשפט לגוזר עונשו
חדש לכל דבר ועניין.

ב. מסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיהו יעבור הנאשם
כל עבירות אלימות מסווג פשע.

ג. מסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיהו יעבור הנאשם
 Hebira בה הורשע או כל עבירת אלימות מסווג עוון לרבות איומים.

ד. קנס בסך 2,500 ₪ או 10 ימי מסר תמורה. הקנס ישולם ב 5 תשלום חודשיים שווים ותוקפים החל מיום
10.8.24 ובכל עשריו לחודש העוקב. אם לא ישולם תשלום מן התשלומים במועדו תעמוד יתרת החוב לפירעון מיידי.
מבלי לפגוע באפשרות מצוי הסנקציה העונשית בימי המאסר דלעיל.

ה. הנאשם יתחייב התcheinות כספית בסך 5,000 ₪ שלא יעבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות מכל סוג
וזאת לתקופה של 3 שנים מיהו. ההcheinות תחtmp בנסיבות בהתאם לתקופה עד ליום 16.6.24 בשעה 13:00.
ו. ניתן זהה צו מבחן למשך שנה. הנאשם יפעיל בהתאם להוראות שירות המבחן. במסגרת ידרש הנאשם להיליך טיפול
בהתאם לתוכנית שירות המבחן. אם לא יבצע הנאשם הוראות המפקח או מי מטעם שירות המבחן יגורע עונשו חדש
לכל דבר ועניין.

ז. הנאשם ישלם פיצוי בסך 1,500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים :
למתלוננת הגב' ש"ג עדת תביעה מס' 1 בת.פ. 60094-10-21 .
لمתלונן ד"ר משה מיכאל שנייס עד תביעה מס' 1 בת.פ. 14794-06-22 .

כל שמי מהמתלוננים יוותר על הפיצוי יודיע על כך בכתב לתיק בית המשפט ולמאמינה והנאשם
יהיא פטור בהתאם.

הפיצוי ישולם ב 5 תשלום חודשיים החל מיום 10.2.25 ובכל עשריו לחודש העוקב. אם לא ישולם תשלום במועדו תעמוד
יתרת החוב לפירעון מיידי. פרטני המתלוננים יועברו על ידי המאמינה בתוקף 14 ימים למצוריות .

את הפיצוי והקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיהו באחת מהדרכיהם הבאות:

• בכתובת אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

• מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גביה) - טלפון *35592* או טלפון ***-***-***.

• במזומנים בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בהציג בשוברי תשלום).
זכות ערעור חוק.

ניתן היום, ד' סיון תשפ"ד, 10 ביוני 2024, בנסיבות בא' כוח הצדדים.